

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп1 1/2013
16.05.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником суда Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући поводом одлуке Уставног суда број Уж 6960/2012 од 29.03.2013. године, по захтеву Н.М. из П., поднетом преко пуномоћника Н.К., адвоката из Н.С., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда III-4 У 12034/11 од 12.04.2012. године, у предмету признавања својства цивилног инвалида рата, у нејавној седници већа одржаној дана 16.05.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Захтев се ОДБИЈА.

II УСВАЈА СЕ предлог подносиоца захтева за ослобађање од плаћања судске таксе.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу првом диспозитива одбијена је тужба Н.М. поднета против решења Министарства рада и социјалне политике Републике Србије број 580-02-2699/2011-11 од 30.08.2011. године, којим је укинута решење Покрајинског секретаријата за здравство, социјалну политику и демографију АП Војводина број 129-585-24/2011-06 од 31.05.2011. године. Наведеним решењем Н.М. је признато својство цивилног инвалида рата V групе са 70% инвалидитета и право на личну инвалиднину у висини личне инвалиднине ратног војног инвалида V групе, то јест 29% од основа месечно, као и право на ортопедски додатак III степена у висини 14% од основа месечно, све почев од 01.08.2009. године па надаље док за то испуњава законом прописане услове. У ставу другом диспозитива побијане пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова спора.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде закона и правила поступка, подносилац истиче да Управни суд није решио о свим његовим захтевима и то захтеву за накнаду штете коју је претрпео и о захтеву за ослобађање од плаћања судских трошкова, као и да није применио одредбу материјалног права коју је требало, а одредбе које је применио није правилно применио. Наводи да је изрека побијане пресуде неразумљива, противречна сама себи и разлозима пресуде и у истој нису дати разлози о битним чињеницама. Наведеном пресудом повређен је члан 2. Закона о управним споровима и одредбе чл. 21. и 32. Устава Републике Србије, као и чл. 6. и 14. Конвенције за заштиту људских права и члан 1. Протокола 12 уз Конвенцију. Указује да је рањен као дете 1991. године у Вуковару у Републици Хрватској у СФРЈ, за време сукоба између хрватских паравојних јединица и ЈНА и наглашава да је 1991. године био држављанин СФРЈ, па је нетачан закључак Управног суда да је подносилац рањен као држављанин Републике Хрватске, где је живео са својом породицом. Сматра да је при доношењу побијане пресуде погрешно примењена одредба члана 2. Закона о правима цивилних инвалида рата, јер истом није прописан као услов за стицање права наступања оштећења организма на територији Републике Србије, већ само телесно оштећење и држављанство Републике Србије, а које услове подносилац испуњава. Са ових разлога, детаљно образложених у захтеву, предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев и преиначи или укине побијану пресуду. Такође, подноси молбу за ослобађање од плаћања трошкова поступка, истичући да је инвалид и незапослено лице и да нема покретне и непокретне имовине, о чему доставља доказе.

Врховни касациони суд је о захтеву одлучивао у поновном поступку, поводом одлуке Уставног суда број Уж 6960/2012 од 29.03.2013. године, којом је у ставу 1. диспозитива усвојена уставна жалба Н.М. и утврђено да су решењем Врховног касационог суда Узп 276/12 од 06.јула 2012. године повређена права подносиоца уставне жалбе на правично суђење и на правно средство, зајемчена одредбама члана 32. став 1. и члана 36. став 2. Устава Републике Србије. У ставу 2. диспозитива исте одлуке наложено је надлежном суду да у року од 60 дана од дана достављања одлуке Уставног суда понови поступак по захтеву подносиоца уставне жалбе за преиспитивање правноснажне пресуде Управног суда У. 12034/11 од 12.априла 2012. године.

Решењем Врховног касационог суда Узп 276/12 од 06.јула 2012. године одбачен је као недозвољен захтев Н.М. за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда У. 12034/11 од 12.априла 2012. године.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде правилно је одлучио тужени орган када је у поступку вршења службеног надзора, у смислу члана 254. а у вези члана 253. Закона о општем управном поступку, укинуо решење Покрајинског секретаријата за здравство, социјалну политику и демографију АП Војводине број 129-585-24/2011-06 од 31.05.2011. године, с обзиром да је тужилац као цивилно лице рањен 1991. године, приликом бомбардовања Вуковара – Република Хрватска, где је као држављанин те Републике живео са својом породицом.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права на чињенично стање утврђено у управном поступку.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева да је побијаном пресудом повређен члан 2. Закона о правима цивилних инвалида рата, јер подносилац испуњава услове прописане тим чланом, па је нашао да су неосновани. Ово стога што се, сагласно принципу државног суверенитета и принципу територијалног важења закона, одредба члана 2. Закона о правима цивилних инвалида рата ("Сл. гласник РС" 52/96) односи на случајеве настанка телесног оштећења организма лица која су их задобила под условима означеним у овој одредби закона, али на територији Републике Србије. Лицима код којих је као последица ране, повреде или озледе задобијене на територији друге државе настало оштећење организма не могу се у Републици Србији признати права предвиђена наведеним законом, осим ако то изричито законом није прописано. Закон о правима цивилних инвалида рата ни једном одредбом није прописао да се својство цивилног инвалида рата може признати и лицима која су оштећења организма под околностима из члана 2. тог закона задобила ван територије Републике Србије. Стога, по налажењу Врховног касационог суда, својство цивилног инвалида рата на основу Закона о правима цивилних инвалида рата може се признати само лицима код којих је оштећење организма наступило под околностима из члана 2. тог Закона као последица ране, повреде или озледе задобијене на територији Републике Србије.

Врховни касациони суд је ценио и наводе захтева да Управни суд није одлучио о свим захтевима тужиоца и то о захтеву за накнаду штете и о захтеву за ослобађање од плаћања судских трошкова, па је нашао да су ти наводи основани али без утицаја на другачију одлуку о законитости побијане пресуде, с обзиром да је истом правилно одбијена његова тужба. Поред тога, одредбом члана 356. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" 72/11), која се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, између осталог, прописано је да ако је суд пропустио да одлучи о свим захтевима о којима мора да се одлучи пресудом, или је пропустио да одлучи о делу захтева, странка може у року од 15 дана од дана достављања пресуде да предложи суду да се изврши допуна пресуде. Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није повређен закон на штету подносиоца, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву у ставу I.

Одлучујући о предлогу за ослобађање од плаћања судске таксе, Врховни касациони суд је нашао да подносилац испуњава услове за ослобађање прописане чланом 10. Закона о судским таксама ("Сл. гласник РС" 28/94... 101/11), будући да је сагласно члану 11. истог закона доставио доказе о свом имовном стању и то: уверење Републичког геодетског завода Републике Србије – Службе за катастар непокретности Нови Сад 1 број 952-3/2012-4450 од 04.06.2012. године о непоседовању непокретности и уверење Националне службе за запошљавање – Филијала Нови Сад од 30.05.2012. године о незапослености. На основу приложених доказа и члана 10. Закона о судским таксама Врховни касациони суд је одлучио као у диспозитиву у ставу II.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 16.05.2013. године, Узп1 1/2013

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић, с.р.